

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 71-72 (13976-13977), 3 ВЕРЕСНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Вічним на заздрість

Казкові ельфи з легендарного «Володаря перснів», написаного великим Джоном Роналдом Руелом Толкіном, жили фактично вічно. Час вони сприймали відповідно – як щось незмінне, наче річку, яка часом буває бурхлива, часом спокійна, часом виходить з берегів, а інколи міліє, але вода в ній все одно не закінчується. Вона текла, тече і буде текти. Бурхливість подій і карколомні зміни, якими б значущими не були, розчиняться в епохах, вирівнюються плином століть і від того втрачають свої кольори. Людям, як писав професор Толкін, ельфи навіть заздрили. Високі, витончені й повсякчас зверхні, вони усвідомлювали, що не здатні відчуті життя так насичено й барвисто, як ми. Адже нам відведено короткий вік, і чи не кожна подія в нашому бутті подібна до спалаху, що змінює нас назавжди.

І, певно, не вигадасеш спалаху яскравішого, ніж народження дитини. Життя безповоротно змінюється. Тепер спокійне сидіння на місці – то рідкісна й бажана розкіш. Тепер ви маєте більше працювати, але не тільки за гроші, а й над собою, щоби завжди залишатися корисним і цікавим вашому чаду. Тепер вам доведеться пізнавати цей світ заново, щоби не прогавити щось важливе в житті малюка через своє невігластво, щоби не нашкодити йому своїми недалекими поглядами, щоби не «годувати» його своїми застарілими знаннями й неактуальним досвідом. Це вибух наднової зірки, що й не сниться тим ельфам, для яких навіть виховання дітей – то щось некапане й легке.

А тепер уявімо, що Всесвіт крутонує рулетку, і лелека приніс вам не один, а два пискляві згортки.

Ви тепер в елітному клубі тих, чий щодень віднині буде помножений на два, що б там не сталося. Подвійні клопоти, подвійні зв'язки, подвійна втома, але й подвійна радість і така ж примножена гордість. Швидкий час людського життя пролетить, і колись вас підхоплять дві пари рук...

А доки ті рученята зовсім крихітні, вам теж не завадить підтримка. Близьких, рідних і, звісно, рідного міста. Такий у нас звичай. Згідно з ним, міський голова регулярно виконує приємну місію – подякувати, привітати й обдарувати білоцерківські родини, які поповнилися двійнями. Цьогоріч це були Яна та Віталій Микитенки, в яких народилися два хлопчики; Інна та Сергій Бурякови, котрі теж стали батьками двох синів; Віта і В'ячеслав Шевченки, в яких тепер є дві донечки; Олена та Денис Яценки – у них народилися й донечка, й син.

На зустрічі з ними, що відбулась 19 серпня, Геннадій Дикий щиросердно привітав родини з народженням двійнят, побажав, аби дітки росли здоровими на радість батькам, та наголосив, що міська влада обов'язково приділятиме увагу підтримці сімей, які цього потребують. І, як велить добра традиція, вручив батькам подяки Білоцерківської міської ради, букети та двомісні дитячі візочки.

Тож можемо констатувати: наше місто залишається привабливим для лелек із подвійним вантажем. А далі уже справа за батьками, яким ми щиро бажаємо наснаги й терпіння. Хай ваші діти будуть розумними й добрими. Хай вашому і їхньому яскравому життю заздрять ельфи!

Богдан ХРАБУСТ

Подарунки немовлятам від білоцерківської «Свободи»

25 серпня міська організація ВО «Свобода» привітала матерів, які народили немовлят на День Незалежності України.

Разом із генеральним директором КНП БМР «Білоцерківський пологовий будинок» Анатолієм Бондарем націоналісти завітали до щасливих мам та вручили подарунки. Свободівці подарували дітлахам їхні перші вишиванки.

«Білоцерківська «Свобода» започаткувала гарну традицію – вітати родини, які народили дітлахів у визначні дати. Сьогодні ми привітали сім'ї, де поповнення відбулося на День

Незалежності. Бажаємо діточкам, щоби вони росли здоровими, щасливими на радість батькам і в майбутньому стали достойними українцями. Зичимо родинам міцного здоров'я, наснаги та витримки. Окрема подяка медичному персоналу та адміністрації пологового будинку», – наголо-

сив голова білоцерківської «Свободи» Вадим Кошель.

В проведенні заходу також взяли участь свободівці – заступник голови Київської обласної організації

ВО «Свобода» Вячеслав Хмельницький, Світлана Кошель, Сергій Яременко та Андрій Іванченко.

Пресслужба Київської обласної організації ВО «Свобода»

Наша пам'ять – велика долина,
де невидимі храми стоять...

Білоцерківська міська територіальна громада долучилася до загальнодержавних скорботних заходів з нагоди Дня пам'яті захисників України, який був заснований з метою гідного вшанування пам'яті військовослужбовців і учасників добровільних формувань, котрі загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України.

Цього дня представники влади, зокрема міський голова Г. Дикий, всі, для кого болять криваві події на Східному фронті, поклали квіти до могили наших вічних лицарів і охоронців на Алеї Героїв, що на кладовищі в «Сухому Яру», та в селах Білоцерківської громади. Лягли живі квіти й до стели з портретами Героїв, що в центрі міста. А ще 29 серпня білоцерківці змогли вперше вклонитися своїм загиблим на новоствореній за ініціативи матерів та дру-

бігбордів та 6 відеобордів із портретами та інформацією про 48 земляків, які не повернулися додому з російсько-української війни. А з нагоди вшанування пам'яті захисників України в кінотеатрі імені Довженка відбувся показ документального фільму «Життя, віддане за Україну. Фільм перший. Олександр Нехай», який створили Світлана Виговська, авторка книги про білоцерківських героїв, начальних відділу інформаційних

жин полеглих, їхніх побратимів Алеї шани й пам'яті захисників у Парку Слави. На цьому сакральному місці, поблизу української церкви, завжди буде прислухано державний прапор із траурними стрічками.

Тут благочинний Білоцерківського району настоятель церкви Покрови

ресурсів та зв'язків з громадськістю міської ради Олег Турій, а також представник цього відділу, відомий оператор Ілля Звєгін.

Звісно, всі згадані заходи – речі символічні. Але, по-перше, за кожною такою візією стоять живі чи мертві наші герої, котрі вже навечно вкарбовані в долю

Божої Матері Православної церкви України Никола Гопайнич провів паннахиду за загиблими. Учасники заходу, серед яких були мами і вдови наших полеглих незабутніх воїнів, вшанували їхню пам'ять хвилиною мовчання.

До речі, до Дня Незалежності в місті за ініціативи і сприяння виконкому міської ради з'явилися 12

країни і так чи інакше її змінюють, а по-друге, людина стає сильнішою часом і завдяки тому, що її пам'ять, її власна історія сповнена високими, гідними, чистими символами. Вони не дозволяють впасти і зневірися. Вони змушують не просто йти вперед, а й боротися, якщо того вимагає життя.

Валентина ХРАБУСТ

Днями представники німецької благодійної організації «Хоф Шлютер» (керівник Андре Новотні) подарували Білоцерківському центру комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю «ШАНС» спеціально обладнаний автомобіль «Mercedes». Як зазначають офіційні джерела, міський голова Геннадій Дикий подякував німецьким друзям за допомогу та обговорив з ними перспективи й напрямки подальшої співпраці.

Благодійна організація, засновником якої був Петер Новотні, а продовжив цю шляхетну справу його син Андре, вже понад 20 років допомагає місцевим установам. За підтримки голови благодійної організації «Друзі – дітям Чорнобиля», депутата міської ради Миколи Дашкевича німецькі благодійники надали Білій Церкві багатомільйонну допомогу: сучасне обладнання, меблі, інвентар, постільну білизну та ін. Тисячі дітей міста мали змогу оздоровитися в Німеччині.

Микола Дашкевич наголосив, що німецькі благодійники готові співпрацювати тільки з тими міськими радами, які згодні співфінансувати такі важливі соціальні проекти.

...І любов до свободи

Одного з останніх серпневих днів білоцерківці могли спостерігати незвичну картину: вулицями міста проїхалася колона з понад 150 байків! Таке видовищне дійство відбулося не просто так, а в рамках мото-рок-фестивалю «Вільна енергія», присвяченого Дню Незалежності України, організатором якого виступив білоцерківський байкерський клуб «Вільні».

На Торговій площі, де колона зупинилася, усі зацікавлені помилувались залізними кінями, поспілкувалися з байкерами та зробили фото на згадку.

Відвідав захід і міський голова Геннадій Дикий, який висловив вдячність клубу «Вільні» за організацію такого чудового, патріотичного заходу та закликав проводити такі фестивалі щороку, повідомляють офіційні джерела.

«Любов до свободи – це те, що об'єднує не тільки байкерів, а й усіх українців. Тому я

переконаний, що багатьом було приємно почути потужний звук двигунів ваших байків, відчути їхню енергію, енергію свободи», – наголосив міський голова.

Після спільного фото на фоні БРУМу байкери вирушили до безпосереднього місця проведення фестивалю. «Вільна енергія» відгриміла у Трушках, на території табору «Дружба». У її програмі були виступи відомих рок-гуртів, безліч конкурсів та розваг.

Коли перемога – тільки початок

Днями в залі західноєвропейського мистецтва Білоцерківського краєзнавчого музею відбулася цікава, символічна й дуже щемлива подія – викладачі нашої знаної Академічної художньої школи, династія Дмитренків, урочисто вручили свідоцтва своїм випускникам, які в нинішньому році вступили до мистецьких академій.

❖ А особливістю такої зустрічі була зворушлива увага до Таланту, глибока до нього повага з боку дорослих, професіоналів, які, безумовно, стали для своїх учнів авторитетами і першими провідниками в прекрасному світі мистецтва.

❖ Символізм же події, звісно, – у місці, де вона відбувалась. Де ж іще варто промовляти напутні слова юним художникам, як не в стінах, з яких на них дивляться персонажі творів світових геніїв? До речі, як давно ви відвідували наш музей? І чи багато з нас знає, що в Білій Церкві, в музейній експозиції, присвяченій західноєвропейському живопису, зберігаються художні полотна, яких немає більше ніде в Україні? Наприклад, картина нідерландця, караваджиста Герріта ван Гонтгорста. В Україні тільки три його роботи, дві інші – у Львові, в художньому музеї. Ще його полотна містяться в Ермітажі, Мюнхенській пінакотеці, Віденській, Дрезденській та Лондонській галереях і т. д. Також маємо картину, автором якої є представник неаполітанської школи живопису, художник доби бароко Лука Джордано, інші знамениті автори. Тобто в нашому музеї зберігаються скарби найвищого художнього рівня. Про це говорив на початку зустрічі з молодими митцями очільник Академічної школи Олександр Дмитренко.

❖ Він зауважив, що високе, витончене мистецтво дуже відрізняється від прикладного чи від дизайну. Останні обслуговують побут людини, зовнішній бік нашого буття. А витончене мистецтво, станкові твори, ні для чого, крім сприйняття, не призначене. Саме в ньому найбільш яскраво проявляється магія передавання енергії від покоління до покоління. А відтак наставники дуже раді, що їхні випускники обрали своєю життєвою місією продовження цієї великої традиції людства.

❖ Перед тим, як вручити випускникам школи (цьогогоріч це тільки дівчата) свідоцтва, Олександр Федорович повідомив про ще кілька гарних новин. Зокрема, про те, що до святкування Дня Білої Церкви Національна спілка художників України, її обласна організація

готують на базі нашої Академічної художньої школи (бульвар Олександрійський, 64) відкриття художнього обласного музею. Там будуть представлені роботи визначних професійних художників, які зараз перебувають у нашому місті.

❖ Презентував також монографію, присвячену живописній колекції графів Браницьких, частина якої розміщена в Білоцерківському музеї. «Ми дуже горді, що автором цього дослідження (це вже захищена дисертація на здобуття звання кандидата мистецтвознавства) є член Національної спілки художників України Нікіта Дмитренко. Мало шкіл можуть похвалитися, що всі їхні викладачі – члени Спілки художників. Це по-перше. А по-друге, що є серед них люди з науковими ступенями. До речі, одним із засновників нашої школи був Федір Микитович Дмитренко (на жаль, його вже немає з нами), науковець, який також мав науковий ступінь. Все це – результати наполегливої праці», – сказав очільник закладу.

❖ А отже, привітавши своїх учениць із першою важливою перемогою, їхнім вступом до найкращих мистецьких вишів України, він назвав її тільки початком великої роботи. Закликав молодих і талановитих художниць налаштуватися на роботу й подякував їхнім батькам за те, що розгледіли у своїх дітях іскру Божу й сприяли тому, аби вона не згасла.

❖ Затим Олександр Федорович вручив свідоцтва про завершення повного курсу Академічної школи з фаху «Живопис і графіка» колишнім ученицям Аліні Кравченко, Аріні Бандуренко, Катерині Марченко, Марії Прибульській, Вірі Оверченко, Поліні Кондратенко та Анні Рябоконе. Власне, перетворив процес у міні-презента-

Освіта

Можуть позмагатися з Ейнштейном?

Напередодні нового навчального року білоцерківські освітяни провели свою традиційну педагогічну конференцію. Цьогоріч вона називалася стратегічною платформою «Безбар'єрність освітнього середовища Білоцерківської міської територіальної громади: ключові вектори успіху та перспективи розвитку». В заході взяли участь близько 500 педагогічних працівників закладів дошкільної, загальної середньої, позашкільної освіти.

■ Із доповіддю виступив начальник управління освіти і науки Юрій Петрик, який підбив підсумки минулого навчального періоду й акцентував на майбутніх завданнях галузі. Детальніше зупинимось на цікавих і важливих, акцентах доповіді. Так, очільник профільного управління наголосив, що головними для влади й освітан залишаються безпека і здоров'я наших дітей.

Нової української школи, то протягом чотирьох останніх років із міського бюджету, зокрема, на придбання меблів, комп'ютерної техніки, дидактичних матеріалів, було виділено близько 11 мільйонів гривень.

■ Говорив Юрій Петрик і про особливості навчального процесу, продиктовані пандемією коронавірусу, насамперед – про дистанційне здобуття знань. Серед

Тому в межах Програми запобігання злочинності в усіх комунальних закладах освіти було встановлено тривожні кнопки, а в Першій гімназії – персоналізовану систему пропуску до закладу. Поступово виділяються значні кошти на виконання системи заходів із протипожежної безпеки у близько 24 навчальних закладах.

■ Нових підходів також набуває система шкільного харчування, реформування якого розпочнеться з 1 січня 2022 року й буде спрямоване на розбудову системи здорового харчування. У зв'язку з цим міською владою виділені кошти на капітальний ремонт їдальні та харчоблоку Білоцерківського колегіуму, будівництво їдальні для БЗШ №18, ремонт харчоблоку БЗШ №7. Крім того, до нового навчального року заклади здійснили косметичні оновлення харчоблоків за гроші, виділені містом на поточні роботи (по 100 тисяч для шкіл і по 80 – для дитсадків), та за рахунок допомоги благодійників.

■ Що стосується реалізації завдань

іншого згадав державну субвенцію на придбання ноутбуків для педагогів шкіл. Проте тут не обійшлося без «цікавих нюансів», як сказав доповідач. Справа в тому, що потребу в техніці визначали з урахуванням уже наявної у школах, однак ніхто не зважав на її вік. А ще відомо, що субвенція на ноутбуки приїде аж у грудні. Додаймо до цього 2–3 місяці на тендерні процедури та інші обов'язкові формальності й вийде, що навіть за найсприятливіших обставин громада отримає необхідну техніку десь у квітні 2022 року.

■ З хорошого. Особливою гордістю педагогів є, звісно, їхні успішні учні. Тому на зібранні прозвучали імена двох наших випускниць, які отримали найвищі досягнення під час ЗНО. Це Анастасія Опря (школа №12, здобула 200 балів із англійської мови) та Юлія Бондар (школа №6, 200 балів з математики). Розумниць відзначили преміями міського голови в 10 тисяч гривень.

Продовження на стор. 7

цію унікальності кожної з цих творчих особистостей, чим, звісно, не міг не надихнути дівчат на окриленість, бажання здобути ще не одну вершину на обраному шляху.

❖ Як, мабуть, і слова пані Тетяни Дмитренко. Адже вона подякувала своїм вихованкам за честь обмінюватися з ними теплом і енергіями в такій тонкій сфері, як художнє мистецтво. Порівняла своїх обдарованих учениць із прекрасними картинами й побажала знайти у творчості себе, власний стиль, своє бачення світу.

❖ Привітав випускниць також Нікіта Дмитренко, побажавши їм зосередитись і працювати. А результат – буде!

❖ Під час зустрічі пролунали слова вдячності й від батьків цьогорічних випускниць-студенток на адресу їхніх наставників – за любов, за підтримку віри в себе, за те, що були джерелом натхнення для дітей, котрі обрали прекрасну й непросту життєву стежину.

❖ Великий Леонардо да Вінчі говорив, що живопис – головне з мистецтв. Тому що тільки в ньому людина може створити світ у всіх тих фарбах і проявах, як це зробив Господь... Ступити на цю путь свідомими такої позиції – почесно, дивовижно й відповідально! Натхнення, успіхів і великої радості вам, продовжувачі місії геніїв на Землі!

Валентина ХРАБУСТ

Освіта

Можуть позмагатися з Ейнштейном?

Можуть пишатися своїми вихованцями і педагоги та тренери дитячих спортивних шкіл та закладів позашкільної освіти, робота яких була гідно оцінена. Так, Володимир Порватов, керівник гуртка Центру військово-патріотичного виховання та допризовної підготовки «Звитага» й керівник студії образотворчого мистецтва «Палітра» ЦПО «Соняшник» Людмила Клеймьонова стали переможцями обласного етапу Всеукраїнського конкурсу майстерності педагогічних працівників позашкільної освіти. А Людмила Клеймьонова ще й виборола друге місце в загальноукраїнському етапі.

Неймовірно тішать досягнення білоцерківських школярів на світовому рівні. Одна з них – Вікторія Ошійко, учениця 10-В класу БСШ №9 – стала переможницею міжнародної програми обміну майбутніх лідерів, яка дає можливість дівчині безплатно навчатися у школі США, проживаючи в американській родині протягом наступного року. Може пишатися громада й випускницею школи №18 Данилою Ямпольською. Вона виграла грант на безоплатне навчання в Гаазькому університеті за спеціальністю «політологія» факультету міжнародних відносин! Дівчина пройшла 4 етапи надскладного відбору. Зрештою із 600 фіналістів у рейтинговому списку вона виборола 18 позицію. Всі вступні іспити до цього престижного вишу, випускником якого є сам Альберт Ейнштейн, учениця складала англійською мовою.

Зупинявся Юрій Петрик і на низці інших питань, які ставить перед собою і вирішує освіта: інклюзивне навчання дітей з особливими освітніми потребами, національно-патріотичне виховання, профорієнтаційна робота і багато інших. Він широко подякував усім працівникам галузі за їхню самовіддану та високопрофесійну працю в складних умовах реформування системи освіти й пандемії.

Насамкінець акцентував увагу учасників на завданнях Національної стратегії зі створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року. Відтак керівники управління освіти і науки Юрій Петрик, Білоцерківського багатопрофільного навчально-реабілітаційного центру Ольга Верзун та ГО «Ресурс» Алла Ключко підписали меморандум про співробітництво та організацію взаємовідносин у сфері сприяння розвитку безбар'єрного простору та соціальної інклюзії в громадах, завдання якого є реалізація низки спільних проєктів із подолання бар'єрів, зокрема соціалізації дітей із вадами слуху.

Окремою частиною освітнього заходу, зворушливою і приємною, стало вшанування педагогічних працівників за їхні вагомні здобутки у професійній діяльності. Звісно, їх прийшов привітати й міський голова Геннадій Дикий, який подякував за успішне подолання пандемічних викликів і високі здобутки вихованців та долучився до церемонії нагородження відзнаками міського голови, почесними грамотами виконавчого комітету міської ради, управління освіти і науки та галузевої профспілки.

Валентина ХРАБУСТ

Згуртуватися навколо спільної мети

Напередодні нового навчального року в Будинку органної та камерної музики зібралася спільнота педагогічних працівників мистецьких шкіл Білої Церкви на конференцію «Мистецька школа: освіта для успішного майбутнього», яка проходила в нашому місті вперше з присвятою до 30-ї річниці Незалежності України.

Організаторами конференції стали управління культури і туризму Білоцерківської міської ради та Білоцерківська школа мистецтв №1 імені Юрія Павленка.

Учасників заходу – керівників та педагогів шести мистецьких шкіл міста – привітав міський голова Геннадій Дикий, який сказав про важливе значення й вагому роль колективів закладів у житті міста, а тепер – і усієї об'єднаної громади.

Головний спеціаліст управління культури Київської ОДА Галина Щегловська у своєму вітальному слові наголосила на високому професійному рівні вихованців білоцерківських

мистецьких шкіл, який систематично підтверджують численні перемоги на обласних конкурсах.

Начальник управління культури і туризму Юлія Ковальська доповіла про основні завдання закладів початкової мистецької освіти Білоцерківської міської територіальної громади на 2021–2022 н. р., наголосивши на досягненнях та напрацюваннях за минулий навчальний рік та накресливши плани на наступний.

Почесна гостя зібрання, директор Державного науково-методичного центру змісту культурно-мистецької освіти, Марина Бриль у своєму виступі акцентувала на особливостях роботи очолюваної нею установи та розповіла про реформу мистецької освіти.

Доповідачами заходу також стали провідні викладачі-методисти – заслужений діяч мистецтв України Тамара Павленко й керівник оркестру баяністів Білоцерківської школи мистецтв №4 Тетяна Субот.

Наприкінці конференції директор Білоцерківської школи мистецтв №1, голова ради директорів закладів початкової мистецької освіти Київської області, заслужений працівник культури України, депутат міської ради Леся Крижешевська підбила підсумок заходу, зазначивши: «Колективи мистецьких шкіл мають згуртуватися навколо спільної мети – збільшення ефективності системи мистецької освіти нашого міста, й бути єдиними як у методичних пошуках, так і в проведенні культурно-просвітницьких заходів по всій Білоцерківській міській території громади».

Всі виступи зацікавили та емоційно схвилювали присутніх. По закінченню конференції ще довго точилось обговорення порушених у доповідях проблем і завдань, лунали вітання та вдячні відгуки на адресу доповідачів та гостей заходу.

Людмила УФАНЦЕВА, громадський кореспондент

COVID-19 стає «пандемією невакцинованих»

Влітку кількість людей у світі, які заразилися коронавірусом, перевищила за 200 мільйонів. Попри зусилля медиків, штам «Дельта» розповсюджується швидше, ніж охоплення вакцинацією. Тож нинішню хвилю COVID-19 уже назвали «пандемією невакцинованих». Детальніше про ситуацію в Україні та світі дізнався Центр громадського моніторингу та контролю.

«Дельта» наступає

За даними ВООЗ, дельта-мутація коронавірусу проникла у кожную європейську країну і, за словами науковців, стрімко витісняє інші штами.

Науковці прогнозують, що кількість хворих на коронавірус почне стрімко зростати у світі восени. Водночас із вересня збільшуватиметься смертність від COVID-19. За розрахунками американського Інституту показників і оцінки здоров'я, до грудня 2021 року кількість смертей від коронавірусу може сягнути 5,3 млн.

Медики наголошують, що люди з «Дельтою» набагато заразніші, ніж хворі іншими мутаціями коронавірусу. Крім того, дельта-варіант частіше призводить до важкого перебігу хвороби та госпіталізації.

Хворіють нещеплені

Дані європейських та американських медиків свідчать, що нові спалахи коронавірусу виникають переважно серед невакцинованого населення. Зараз у світі повністю щепилися проти COVID-19 30% людей. І цього недостатньо, щоб до кінця зупинити вірус.

«Хочу наголосити, що пандемія, викликана

штамом «Дельта», – це пандемія невакцинованих, – зазначив в ефірі Українського радіо міністр охорони здоров'я України Віктор Ляшко. – Коли кажуть, що штам «Дельта» вражає більше молоде населення, то ми повинні говорити про те, що воно менше хворіло і не є вакцинованим на даний період, тому і штам може циркулювати в цій популяції, бо вона для нього більш сприятлива».

Вакцини захищають

Поточні вакцини проти COVID-19 розробили для ранніх варіантів коронавірусу, але вони працюють і проти нових мутацій. За інформацією Міністерства охорони здоров'я України, вакцини знижують ризик госпіталізації і важкого перебігу хвороби в 15 разів.

«За попередніми даними аналізу випадків захворювання на COVID-19 в Україні за останні три місяці, лише 0,7% людей, яким діагностували коронавірусну хворобу, були щеплені двома дозами антиковідної вакцини. І лише 0,4% госпіталізованих хворих були повністю вакциновані», – зазначили у МОЗ.

Служба суспільної охорони здоров'я Англії дослідила, що дві дози вакцини Pfizer або AstraZeneca на понад 90% ефективні у випадку госпіталізації інфікованих штамом «Дельта». За розрахунками німецького Інституту імені Роберта Коха, вакцинація уже запобігла 38 тисячам смертей від коронавірусу в Німеччині цього року.

«Штам «Дельта» не відрізняється від інших штамів. Тобто на нього діють такі ж самі профілактичні або протиепідемічні заходи. Це – носіння масок, фізичне дистанціювання, обробка рук антисептиком. І до того ж, вакцинація так само діє на штам «Дельта», – наголосив головний санітарний лікар України Ігор Кузін.

Для захисту від коронавірусу та його ускладнень необхідно щепитися двома дозами протиковідної вакцини. Наразі в Україні проводять щеплення чотирма: Comirnaty від Pfizer-BioNTech, Moderna, CoronaVac від SinovacBiotech і AstraZeneca (Covishield, SKBio). Отримати щеплення можна у центрах масової вакцинації або кабінетах щеплень.

Дякую «Родиноньці» і друзям!

Друзі, в нас – подія: мої земляки зі славного Мазепиного краю – народний фольклорно-етнографічний ансамбль «Родинонька», який своє звання гордо носить уже 37 із «хвостиком» роцків, славно поярмаркував у Сорочинцях. З українським обрядом «Родинонька» феєрично представила весь Київський край!

Відомо, що Великі Сорочинці раз на рік аж на п'ять днів стають меккою торгівлі, це також масштабна барвиста культурна, музична подія. А локації тут – просто океан, бо ж Національний Сорочинський ярмарок – це місток від минушини до сучасності.

Натхненні дроздяни, наша «Родинонька», були зірковими амбасадорами ярмарку. І не дивно: їхня творчість – то історія: гастролює всіма українськими фестивалями, в тому числі – й у Вітебську («Слов'янський базар»). Є в біографії колективу й велика сцена палацу «Україна», Український дім, Дроздянський катяк з послами й дипломатами і ще, і ще, і ще...

Так-от, своїм коронним зажинковим обрядом «Родинонька» феєрично «запалали» майданчик на 22-му Сорочинському ярмарку: колорит, етнопісня, «лук» з бабусиною скрині, снопи, корзини, коси,

серпи... 30 хвилин часу – і грамота наша!

Дякую щиро всім надійним друзям-партнерам, адже збирала «Родиноньку», як олімпійців у Токіо. А ось вони, ті, що підставили своє плече: Олександр Іванович Кравченко, керівник від Бога, 50 років опікується місцевою агрофірмою, товариш мого батька, з яким разом піднімали Дрозди-Мазепинці; мережа супермаркетів «Фора» та PR-директор Оксана Перекупко; директорка сільського магазинчика Алла Вериженко; землячка, екс-очільниця місцевої ради і моя однодумиця Галина Морська; товариш дитинства Михайло Борозенець; мешканець сусідніх Сидорів, депутат Олександр Балановський; очільниця управління культури Білоцерківської МТГ Юлія Ковальська. Дякую також телеканалу «Крокус» (особисто Миколі Миколайовичу) за уважного, висококласного відеооператора Станіслава, котрий створив чудовий сюжет, а Марії Невідомській – за файні світлинки.

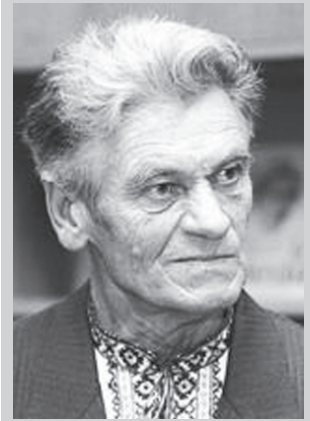
Мандруйте стежками нашої неповторної України, приїздіть до моїх рідних Дроздів-Мазепинців, усе покажу і розкажу – обіцяю!

Надія КАРПЕНКО, громадська діячка

Сом Микола Данилович

Народився у 1935 р. в с. Требухів на Київщині. Закінчив факультет журналістики столичного університету ім. Т. Шевченка. Працював у газетах та журналах, видавництві «Музична Україна», укрконцерті, НСПУ, завідувачим сектором пропаганди книги Публічної бібліотеки ім. Л. Українки. Член НСПУ з 1958 року. Заслужений діяч мистецтв України, відмінник освіти України. Лауреат премій ім. В. Сосюри, ім. О. Вишні, ім. Д. Нитченка, ім. О. Гірника, фонду Т. Шевченка. Автор поетичних збірок «Йду на побачення», «Вікна до сонця», «Дума над вогнем», «Стежка до океану», «Б'ю чолом», «Товариство», «Моєї радості слеза», «Хроніка воєнного дитинства», «Передай кодулу», прозових книг «Як я Сталіна хоронив», «З матір'ю на самоті»... Автор багатьох популярних пісень. У 2016 р. у Білій Церкві засновано літературно-мистецьку премію ім. Миколи Сом.

На тему: хто більший?

Бувають поети, як діти, малі.
– Хто більший? – волають, неначе у стайні.
– Найбільший – се я... у своєму селі,
Бо я тут найперший і, може, останній.

Не смішно?

Я знаю.
Сміюся не до вас –
До поля, до лісу, до кожної гілки...
Звичайно, найбільший – Шевченко Тарас,
Та він, як відомо, не з нашої Спілки.

Старий обіцяльник

– Все зроблю я для народу!
Почекайте років п'ять... –
І товче у ступі воду –
Обіцяє... обіцять.

Стипендія

Тебе студент оспівував і кликав,
Щоб ти до нього зрештою прийшла...
Коли нема, тоді ти – ух! – велика,
Коли ж ти є, тоді – ой! – мала...

В РАМКАХ АКЦІЇ «Запо- бігти. Врятувати. Допомогти» рятувальники Білоцерківського районного управління завітали до дитячого навчального закладу №3 «Веселка».

Фахівці ДСНС розповіли дітям про порядок дій під час евакуації, до яких наслідків призводять пожеги з вогнем як у приміщенні, так і надворі, про правила поведінки на воді, поводження під час виявлення вибухонебезпечних

приладів. Дітям нагадали телефони екстрених служб та вручили інформаційні листівки з питань безпеки. Білоцерківське РУ ГУ ДСНС України у Київській області

Творче об'єднання «Лицарська звитяга» Центру позашкільної освіти та професійного самовизначення учнівської молоді «Соняшник» Білоцерківської міської ради відзначило 30-ту річницю незалежності України проведенням військово-патріотичного наметового табору «Піхотинець – 2021».

Готові воювати за своє

Під час таборування юні «піхотинці» здійснили п'ятикілометровий перехід з повною викладкою, облаштували наметовий табір, охороняли його та відпрацювали п'ятиденну навчальну програму: вправлялися у влучній стрільбі з пневматичної гвинтівки (з відкритим і оптичним прицілом), ознайомилися з тактикою легкої піхоти під час наступу та в обороні, вчилися залягати, переповзати, рити окопи та основам маскування на місцевості. Крім того, тренувалися колоти багнетом та бити ворога прикладом, оволодівали вмінням переправлятися в сутінках непомітно дрібними групами через річку, грали в тактичні ігри.

У вечірній час весь табір збирався біля вогнища, де учасники вели цікаві бесіди та співали патріотичні пісні. А найбільше їм сподобалася військова рольова гра «Пошук», за умовами якої підрозділу треба було в темряві висадитися на протилежний берег, знайти там та визволити з лап ворога свого товариша. Завдання виконали на «відмінно».

Кожного учасника таборування нагородили «піхотною» медаллю, на якій зображений синій тризуб на полиновому тлі – такий носять на рукаві бійці українських механізо-

ваних військ, тобто сучасної піхоти. Наскільки засвоїли учасники табору «Піхотинець – 2021» усе, що їм розповідали та показували, що вони відпрацьовували на практиці, гадати не беруся. Але вони точно знають, що є країна-агресор і ворог – Російська Федерація, яка так просто не віддасть загарбане, і треба готуватися вигнати її геть із нашої землі.

Валерій ПАНТЮШЕНКО, керівник військово-патріотичного об'єднання «Лицарська звитяга» ЦПО «Соняшник»

► Життєві історії

Альфа Центавра

Альфа – перша літера грецького алфавіту, але це слово має не лише пряме, але й переносне значення. Тобто все найперше, найкраще, найближче, най-, най-, най-... Альфа Центавра – найближча до Сонця зоряна система, що складається з трьох зір. Із Землі неозброєним оком дві найбільші з них неможливо розрізнити, і вони виглядають, як єдина зоря...

Назарій був пізньою дитиною у своїй родині. Батька у час II Світової війни ще хлопцем німці вивезли на примусові роботи до своєї Фатерланд. Та йому все ж вдалося втекти й повернутися до України. Війна закінчилася, прийшов голодний 1946-ий. Важкі роки, розруха. Мав сяку-таку хатину, відремонтував. З часом одружився...

Розмовляли в таборі, звісно, на есперанто. У першій половині дня учасники займалися на курсах підвищення кваліфікації, а далі – автобусні екскурсії, спортивні змагання. У вечірній час представники однієї з республік (80-ті роки XX століття) репрезентували 1,5-2-годинний концерт. А потім були танці, грав свій ансамбль.

Назарій народився, коли батькові виповнилося 40, а матері 33. У шкільні роки влітку працював у колгоспі й закінчував школу в кирзових чоботях. А ось навчався на відмінно, допізна сидів за уроками при світлі керосинки. Багато читав, особливо пригодницькі та науково-фантастичні книжки. Мріяв стати астрономом, знайти в безмежному Космосі ознаки життя, подібних собі людей.

На одному з концертів Назарій познайомився з естонкою Аве, або Хаві. Русява усміхнена дівчина зразу полонила його серце. Щось особливе було в цій 18-річній юнці. І дещо незвичні запитання для старшого від неї майже на 10 років Назарія звучали з її вуст.

Перші студентські роки були для юнака напівголодними, жив лише на стипендію. Батьки саме будували нову хату, тож Назарій від грошової допомоги відмовлявся. Далі пішло на краще. Навчався, небезуспішно займався спортом. Після закінчення вишу отримав направлення на роботу за 30 кілометрів від батьків. На вихідні постійно приїжджав додому, допомагав.

– Що із флори й фауни є національними символами України?

«Серед рослинного світу – це, звичайно, калина. А ось який птах уособлює нашу Батьківщину? Можливо, жайворонок, – міркував Назарій. – Та ні, лелека!»

А ще захопився мовою есперанто, однією з найпопулярніших штучних мов у світі. Його товариш, що працював у київському науково-дослідницькому інституті, в архіві знайшов підручник цієї мови за 1915 рік. Всього 7 уроків. З часом познайомився з майбутніми друзями з есперанто-клубу і став одним із його активістів. Щороку представники з різних міст збиралися на двотижневі Е-табори, які проходили по черзі в Естонії, Литві, Латвії. Приїздили туди й гості з Бельгії, Німеччини. Особливо чисельна делегація – з Польщі, батьківщини засновника цієї мови Людвіка Заменгофа. Були й білоцерківці.

Пригадав УНР, жовто-блакитний стяг і тризуб. Прапор – тут все ясно, а ось тризуб... Десь в істориків читав: зліва бачимо літеру «В» – Володимир Великий, який охрестив Русь-Україну; праворуч – «Я» – Ярослав Мудрий, котрий її розбудував; посередині – «О» з піднятим хрестом – княгиня Ольга, що принесла віру в Істинного Бога на наші терени.

– А кольори вашого синьо-чорно-білого прапора що символізують? – запитував її.

– Синій – то колір моря, чорний – землі. Білий – то сніги Росії, – сумно посміхнулася Аве.

А якось Хаві взагалі здивувала: з'ясувалося, вона не знала, хто така Алла Пугачова.

– Та вона ж не сходить з телеекранів! – вигукнув Назарій.

– Ми не дивимось російського телебачення, маємо декілька каналів Фінляндії, мову якої чудово розуміємо, – спокійно відповіла дівчина. І російської мови її земляки не знали.

– У школі її вивчаєте? – запитав хлопець.

– І так, і ні. В розкладі були такі уроки, але весь клас будь-якої погоди вставав і виходив на вулицю. Там і був до кінця уроку. Якщо ми не збережемо своєї мови, то зникнемо з карти світу, – впевнено заявила Аве.

Назарій розповідав Хаві про Україну, її славне минуле. У вечірній час показав на небі найближчу зоряну систему, Альфу Центавра: «Там дві зорі зливаються в одну, як і наші серця тут, на нашій планеті».

Закохані домовилися в час тимчасової розлуки зустрічатися поглядами саме там, щоб відчутти одне одного поряд.

– Там, на небі, не Альфа, там Аве Центавра! – шептав Назарій. А очі потрібно цілувати, щоб пам'ятати...

Незабутні два тижні пролетіли, як мить. Хаві й Назарій листувалися. А ще він постійно телефонував до Таллінна (саме так, 2 літери «л» і «н» – згідно з естонським правописом). Сусідка Кая, подруга Аве, мала міський телефон. Спілкувалися годинами. А два вихідних для поїздки до північної столиці і повернення на роботу було замало. Назарій чекав новорічних свят.

Вирішили одружитися. Однак переїхати жити в Україну Аве не могла. Отже, їхати мав Назарій. Сказав про це батькам. «За нас не турбуйся, головне – щоб ти був щасливий», – підтримали сина.

«Ніби й так. Жити за покликком серця, а чи й за розумом?» – міркував Назарій. Батькам – по 70 років, здоров'я підірване. Що робити? Щотижня приїжджав до них, допомагав по господарству, привозив ліки, нехитру їжу... Хто ж їх догляне, як залишу самих? І чи можна десь бути щасливим, знаючи все це? «Шануй батька і матір свою...» – сказано в заповідях Господніх. Помалу збігав час. Аве все зрозуміла, не осудила. А якось слухавку взяла Кая і ламаною мовою сказала: «Он женілася...»

Проїшли роки, стали дорослими діти, підросли внуки... Літніми теплими вечорами Назарій часто спрямовує свій погляд у зоряне безмежне небо до Альфи Центавра – такої близької і такої далекої зірки...

Микола ОТИЧЕНКО

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 17300346000026009025662402
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.